

Поштовани чланови Комисије,

Неистина је да је „Политика“ објавила неистину када је обавестила јавност да се Унеско оградио од Војина Ракића. Директно из ове организације добила сам одговор да Унеско нема катедру за биоетику ни у Србији ни у Европи и да самим тим Војин Ракић није шеф Унескове катедре. Доказ за то постоји и на њиховом званичном сајту – међу другим катедрама које ова међународна организација подржава нема катедре за биоетику. Додатна потврда може бити и то што се имејл адреса наводне Унескове европске катедре за биоетику не налази на домену unesco.org, већ gmail.com. Свако може имати gmail адресу, али не и Унеско.

Господин Ракић или није пажљиво читао текст или нам намерно подмеће неистину – „Политика“ није објавила да Унеско покреће истрагу против њега, већ је демантовала ову вест, који су дан раније објавили поједини београдски портали.

Трећа лаж је да „Политика“ није објавила писмо које потписује Амнон Ками, шеф светске катедре за биоетику у Хаифи, а које Ракић назива демантијем. Иако нас Закон о јавном информисању не обавезује да пренесемо реаговање који се односи на текстове објављене у другим листовима, истог дана када и текст који је за Ракића споран у антрфилеу смо навели његове најзначајније делове. Чак и да смо знали ово што Ракић открива Савету за штампу - да је писмо заправо одговор на „Политикин“ у том моменту необјављен текст (за који је знао јер је био наш саговорник и своје изјаве ауторизовао) опет не бисмо били у обавези да га објавимо. У њему се не наводи ни шта је неистинито у тексту нити се појашњава однос Унеска и спорне катедре која се налази при Универзитету Хаифа.

Неистина је чак и то да је текст „Унеско се оградио од Војина Ракића“ објављен 13.8, већ дан касније 14. августа.

Ракић је у праву када каже да наслов „иде скоро од леве до десне маргине насловне стране“, али ми се чини да то није кажњиво.

Вишња Аранђеловић